

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 1. oktober 2009
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2009-792-1023
Dok.: LOJ42038

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1231 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 4. september 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1231 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Vil ministeren redegøre for, hvordan det kan gå til, at man kan isolationsfængsles i længere tid end det lovbestemte maksimum?”

Svar:

I spørgsmål nr. 1230 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del), som er stilet samtidig med nærværende spørgsmål, er der henvist til en avisartikel om en konkret indsat, der ikke er isolationsfængslet. Det er på denne baggrund ved besvarelsen lagt til grund, at der spørges til reglerne i straffuldbyrdsloven om udelukkelse fra fællesskab.

Efter straffuldbyrdslovens § 63, stk. 1, kan der træffes bestemmelse om, at en indsat skal udelukkes fra fællesskab. Det kan ske, hvis det er nødvendigt for at forebygge undvigelse, strafbar virksomhed eller voldsom adfærd, for at gennemføre foranstaltninger, der er nødvendige af sikkerhedshensyn eller påkrævet for at gennemføre en almindelig sundhedskontrol eller forebygge smittefare, eller fordi den indsatte udviser en grov eller oftere gentagen utilladelig adfærd, som er åbenbart uforenelig med fortsat ophold i fællesskab med andre indsatte. Udelukkelse fra fællesskab sker på en særlig afdeling i fængslet eller i den indsattes egen celle.

Der er ingen tidsmæssig overgrænse for udelukkelse fra fællesskab, men afsoningsinstitutionen skal mindst én gang om ugen overveje spørgsmålet om helt eller delvis at bringe udelukkelsen til ophør, og der skal foretages indberetning til Direktoratet for Kriminalforsorgen, hvis udelukkelsen varer mere end fire uger.

For indsatte, der er udelukket fra fællesskab i mere end 14 dage, er der endvidere fastsat særlige regler om, at personalet skal være særligt opmærksomme over for den indsatte. Personalet skal således overveje, om der kan ske lempelser i form af fællesskab med en eller flere indsatte i cellen eller under gårdtur, om der er mulighed for at arbejde i fællesskab, og/eller om der kan foregå aktiviteter i fritiden med en eller flere andre indsatte eller med personalet. Herudover skal den indsatte tilbydes regelmæssige og længerevarende samtaler med f.eks. præst, læge eller psykolog, have tv stillet gratis til rådighed og have særlig adgang til eneundervisning og arbejde mv.

En indsat, der har været udelukket fra fællesskab i mere end tre måneder, skal udover de ovennævnte tilbud så vidt muligt, men dog efter en konkret vurdering, tilbydes en særligt veludstyret celle og have mulighed for udvidet besøg.

Spørgsmålet om, hvorvidt der burde indføres en ufravigelig overgrænse for varigheden af udelukkelse fra fællesskab, blev drøftet af en arbejdsgruppe nedsat af Direktoratet for Kriminalforsorgen i 2001. Arbejdsgruppen blev nedsat for at overveje, i hvilket omfang ændringerne af reglerne om isolationsfængsling i sommeren 2001 burde have afsmittende virkning på reglerne i straffuldbyrdelsesloven om udelukkelse fra fællesskab under afsoning. Disse regler gælder også for varetægtsarrestanter, jf. retsplejelovens § 776, 1. pkt.

Det var arbejdsgruppens anbefaling, at der ikke blev fastsat en sådan ufravigelig overgrænse. Arbejdsgruppen lagde vægt på, at udelukkelse fra fællesskab er en fremadrettet og forebyggende foranstaltning, og at der i helt særlige tilfælde kan være behov for at udelukke en indsat i en længere periode.

Det kan i øvrigt oplyses, at de fleste udelukkelse er forholdsvis kortvarige – ca. tre fjerdedele er afsluttet inden for 14 dage, og kun en lille del varer mere end fire uger.